

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., zástupce předsedy senátu JUDr. Jana Engelmana a přísedících JUDr. Miloslavy Vaňkové, JUDr. Michala Basíka, JUDr. Jirího Machourka a prof. JUDr. PhDr. Miloše Večeří, CSc. při ústním jednání dne 18. 11. 2020 ve věci návrhu **obvodní státní zástupkyně pro Prahu 5**, se sídlem náměstí 14. října 801/12, Praha 5, ze dne 26. 2. 2020, sp. zn. SPR 264/2020, na zahájení řízení o kárné odpovědnosti **JUDr. Stanislavy Rybové**, zast. Mgr. Michalem Mazlem, advokátem

t a k t o :

JUDr. Stanislava Rybová,

nar. X, státní zástupkyně Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5, trvale bytem X

se podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců
a soudních exekutorů

uznává vinnou, že

v rozporu s povinností státního zástupce vystříhat se při výkonu své funkce i ve svém osobním životě všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestranný výkon působnosti státního zastupitelství a státního zástupce, zejména neumožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů, která jí je uložena v § 24 odst. 2 větě první a větě druhé písm. c) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

dne 26. 10. 2019 v době okolo 22:50 hod., poté, kdy si opatřila telefonní číslo určené pro výkon mimopracovní pohotovosti pro státní zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6, ze svého soukromého telefonního čísla, zavolala Mgr. L. H., státní zástupkyni Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6, která v té době vykonávala pracovní pohotovost, které se představila a uvedla, že je státní zástupkyní Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5, sdělila jí, že volá kvůli zadrženému podezřelému O. J., nar. X, s tím, že jí popisovala rodinnou situaci, konkrétně, že se jedná o jejího zetě, její dcera se nachází ve vysokém stupni X těhotenství a má s ním další šestileté dítě, které je nemocné, trpí horečkami, a že to mají doma těžké,

přičemž si musela být vědoma, že již uskutečnění tohoto telefonátu, při sdělení, že je státní zástupkyní a popsání nelehké rodinné situace, může dosahová státní zástupkyně Mgr. L. H. vnímat jako snahu o ovlivnění jejího rozhodování v trestní věci vedené na Obvodním státním zastupitelství pro Prahu 6 pod sp. zn. 1 ZK 146/2019, v níž bylo v té době vedeno zkrácené přípravné řízení se zadrženým O. J.,

t e d y

zaviněně porušila povinnosti státního zástupce a zaviněným jednáním ohrozila důvěru v činnost státního zastupitelství,

č í m ž s p á c h a l a

kárné provinění podle § 28 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství,

a z a t o s e j í u k l á d á

podle § 30 odst. 1 písm. a) zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, kárné opatření **důtka**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Kárné obvinění

[1] Obvodní státní zástupkyně pro Prahu 5 (dále jen „kárná návrhvatelka“) podala na kárně obviněnou 27. 2. 2020 kárný návrh. V něm jí kladla za vinu, že 26. 10. 2019 v noční době telefonovala Mgr. L. H., státní zástupkyni Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 6 (dále jen „**ObsZ pro Prahu 6**“), která v té době vykonávala pracovní pohotovost, přičemž není zřejmé, jak její číslo získala. V rámci telefonátu uvedla, že je státní zástupkyní Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 (dále jen „**ObsZ pro Prahu 5**“), a že volá kvůli zadržené osobě podezřelého O. J. Uvedla, že se jedná o jejího zetě a podle jejího názoru nemá být zadržen. Upozornila na rodinnou situaci s tím, že její dcera se nachází ve vysokém stupni X těhotenství a jejich šestileté dítě je nemocné a trpí horečkami. Mají to doma těžké a potřebovali by mít tátu doma. Zet' sice v minulosti nějaké problémy měl, ale nic hrozného. Dále se dovolávala i kolegiality mezi státními zástupci. Dosahová státní zástupkyně tento telefonát považovala za snahu o své ovlivnění.

[2] Ačkoliv si byla kárně obviněná vědoma, že se jedná o věc, na niž má osobní zájem a k trestní věci neměla jakýkoli pracovní vztah či zákonné oprávnění k získávání informací, se přesto spojila s dosahovou státní zástupkyní. Již snaha o získání informací v této věci samostatně by byla zcela v rozporu s výkonem funkce státní zástupkyně. Její jednání však bylo navíc vedeno snahou dosáhnout ovlivnění rozhodování dosahové státní zástupkyně, spočívající v dosažení propuštění podezřelého ze zadržení. Kárně obviněná, jako dlouholetá státní zástupkyně, byla seznámená především se zákonem o státním zastupitelství i s etickým kodexem státního zástupce. Musela si být vědoma nepřijatelnosti a především nezákonnosti svého postupu ve věci, který nelze omluvit ani obavami o rodinné příslušníky. Umožnila, aby její funkce byla zneužita k prosazování soukromého zájmu. Tímto jednáním došlo i k ohrožení důvěry v činnost státního zastupitelství. Porušila totiž základní princip nestrannosti, na němž je činnost státního zástupce založena, tak jak je uvedeno v § 2 odst. 2 zákona č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství (dále jen „**zákon o státním zastupitelství**“). Jde o jednání zaviněné, ve formě přímého úmyslu.

[3] Kárná návrhvatelka navrhla jako kárné opatření snížení platu o 30% po dobu 1 roku.

II. Obhajoba kárně obviněné

[4] Kárně obviněná ve svém vyjádření k návrhu, při výslechu v průběhu ústního jednání a v závěrečném návrhu spojeném s posledním slovem uvedla, že skutkový popis jednání neodpovídá zcela skutečnosti. Dopustila se pouze části jednání uvedeného v kárném návrhu, přičemž tato část jednání se vzhledem ke své povaze a závažnosti, při zohlednění všech okolností, za kterých k němu došlo, a při řádné aplikaci zásady subsidiarity kárné represe, vymyká materiálnímu dosahu kárného provinění. Dne 26. 10. 2019 okolo 22:45 hod. skutečně ze svého soukromého telefonního čísla kontaktovala státní zástupkyni L. H. Zcela však odmítla, že by důvodem kontaktování dosahové státní zástupkyně byla snaha působit na výkon její funkce a její rozhodování ve vztahu k zadrženému a jeho trestní věci ať již přímo či nepřímo. Její jednání bylo motivováno výlučně snahou o získání bližších informací o fyzickém umístění zadrženého, jeho zdravotním stavu a důvodech jeho zadržení. To vše s ohledem okolnosti, kterým byla vystavena.

[5] Dne 26. 10. 2019 ji ve večerních hodinách telefonicky kontaktovala její dcera T. J. Zjevně se nacházela ve velmi špatném psychickém rozpoložení, a sdělila jí, že její manžel O. J. byl zadržen. Plakala a byla velmi rozrušená. Tuto skutečnost zjistila dcera kárně obviněné bezprostředně před tím na základě telefonátu s příslušníky policie na Místním oddělení Policie ČR Řepy. Ti jí však odmítli sdělit jakékoli bližší podrobnosti o důvodech zadržení a o dalším nakládání se zadrženým. Zřejmě jí pouze řekli, že se jednalo o nějakou bagatelní kriminalitu. Dcera byla v X. měsíci X těhotenství a vedle toho se starala o X letého syna, který byl nemocný a trpěl vysokými horečkami. I z uvedeného důvodu dcera naléhavě žádala kárně obviněnou, aby zjistila, kde se zadržený nachází, čeho se dopustil, a zda bude propuštěn, aby jí mohl pomoci s péčí o dítě.

[6] Kárně obviněná se obávala, aby vzniklý stres a tlak na dceru nevyústil ve zhoršení jejího zdravotního stavu, což by, s ohledem na X povahu těhotenství a další zdravotní komplikace, mohlo vést k předčasnému porodu či jiným závažným problémům. Dcera trpí aktivní formou X a v průběhu těhotenství jí byl diagnostikován X. Pro obě uvedená autoimunitní onemocnění platí, že pacienti jsou značně citliví na stres, v jehož důsledku zpravidla dochází k relapsu a akutnímu zhoršení zdravotního stavu. X v těhotenství představuje významnou komplikaci, kdy žena musí být pravidelně sledována a musí se důsledně vyvarovat všem působením, která mohou vyvolat zesílení projevů onemocnění. Vzhledem k popsanému dlouhodobě nepříznivému zdravotnímu stavu byla u dcery kárně obviněné již v roce 2018 konstatována X. O dceru měla skutečně velký strach, zejména z předčasného porodu. V danou chvíli ji nenapadlo, že by dcera potřebné informace mohla získat i tak, že by zeťovi zvolila obhájce.

[7] Ve snaze dceři pomoci a co nejrychleji ji uklidnit proto kárně obviněná přislíbila, že se pokusí kontaktovat policejní orgán sama a zjistit bližší informace o zadrženém. Za tímto účelem se telefonicky spojila nejprve s příslušníky Místního oddělení Policie ČR Řepy. Zřejmě se představila jako státní zástupkyně. Policista, kterému se dovolala, jí však žádné informace nesdělil. Proto požádala o telefonní spojení na dosahovou státní zástupkyni. To jí bylo bez problémů poskytnuto. Policisté jí ho zřejmě dali i s ohledem na předchozí telefonát s dcerou, která byla velmi rozrušená. Nepamatuje si již však to, jak se policista jmenoval. Není tedy pravda, že by nebylo zřejmé, jak získala telefonní číslo na L. H.

[8] Na počátku telefonátu se kárně obviněná dosahové státní zástupkyni představila a uvedla jí důvody, proč ji tímto nestandardním způsobem a v nočních hodinách kontaktuje. Uvedla právě zdravotní stav a špatné psychické rozpoložení dcery mající původ ve strachu o zadrženého a obavu kárně obviněné o dceru a nenarozené dítě. Následně kárně obviněná požádala L. H. o sdělení informací o zadrženém, zejména čeho se dopustil a proč je zadržen. Na tuto žádost

dosahová státní zástupkyně reagovala sdělením, že si jména zadržených podezřelých nepamatuje, a že s ohledem na vztah kárně obviněné k zadrženému a ostatně i chybějící zákonné důvody pro poskytnutí informací, nemůže nic bližšího sdělit. Poté byl telefonát ukončen. Odmítá, že by v rámci rozhovoru výslovně uvedla či snad i jen nepřímo naznačila, že by zadržený neměl být zadržen nebo že by se L. H. snažila k takovému rozhodnutí jakkoli přimět. Veškeré okolnosti, které k osobě své dcery, její situaci a zadrženému kárně obviněná uváděla, byly z její strany sděleny toliko jako vysvětlení jejího nestandardního postupu vůči dosahové státní zástupkyni, který kárně obviněná sice vnitřně nepovažovala za správný, ale pod tíhou okolností a ve stresu k němu přistoupila. Celý telefonát byl velmi krátký a netrval déle než 2 minuty. Pouze slušně požádala o poskytnutí informací a na negativní odpověď reagovala ukončením telefonátu, aniž by se L. H. snažila jakkoli přemlouvat, aby svůj názor změnila. Pokud to tak snad vnímala, mohlo to být jen tím, že to celé bylo takové nešťastné a pod tlakem.

[9] Nerozuměla tomu, proč byl zet' zadržen, pokud se jednalo dle sdělení policistů o nějakou drobnou kriminalitu. Věděla, že v minulosti vůči němu bylo podmíněně zastaveno trestní stíhání. Věděla také, že policisté někdy neposkytují přesné informace, což se ukázalo i v případě zete, který byl propuštěn ihned poté, kdy dosahová státní zástupkyně obdržela spisový materiál. Nicméně se vůbec nedostala k tomu, aby toto L. H. sdělila, protože hovor byl ukončen velmi rychle. Možná se jen zmínila, že mělo jít o nějakou drobnou kriminalitu.

[10] Po skončení telefonátu s dosahovou státní zástupkyní okamžitě volala dceři, které sdělila, že se nedozvěděla vůbec nic. A že jí tedy nemůže jakkoliv pomoci. Dcera následně druhý den sehnala advokáta.

[11] Všem telefonátům byl přítomen i její manžel.

[12] Vytykaného jednání se nedopustila po zralém uvážení a v úmyslu zneužít jakkoli postavení státní zástupkyně, ale jednalo se o bezprostřední reakci na nastalou stresovou situaci, motivovanou strachem o zdraví dcery a jejího nenarozeného dítěte. Kárně obviněná si uvědomuje, že tyto okolnosti ji nezabavují odpovědnosti za vybočení z povinností státní zástupkyně, avšak je toho názoru, že vypovídají o jejich pohnutkách a mají podstatný vliv na hodnocení společenské nebezpečnosti jejího jednání.

[13] Ve vztahu ke znaku skutkové podstaty kárného provinění v podobě ohrožení důvěry v činnost státního zastupitelství uvedla, že její závadné jednání nepůsobilo mimo soustavu orgánů činných v trestním řízení a v zásadě ani mimo soustavu státního zastupitelství. Ve vztahu k L. H., u které bylo jednání kárně obviněné nejvíce způsobilé narušení důvěry vyvolat, bylo možné k nápravě škodlivých následků přijmout i mírnější nástroj, než je kárný postih.

[14] Kárně obviněná je zkušenou státní zástupkyní, která vykonává svou funkci řádně, její práce je pozitivně hodnocena a za dobu výkonu funkce se nedopustila žádného kárného provinění ani méně závažného porušení povinností státního zástupce. I z uvedeného důvodu je kárně obviněná toho názoru, že v daném případě by k nápravě jejího pochybení postačilo vyřízení věci v rámci vnitřních dohledových mechanismů, případně udělení výtky dle § 30 odst. 3 zákona o státním zastupitelství. Není přiměřené ani navrhované kárné opatření s ohledem na srovnatelné případy v minulosti. Například ve věci řešené v rozhodnutí NSS ze dne 17. 6. 2019, čj. 12 Ksz 2/2018 - 165, ve věci Jana Karabce, bylo jednání kárně odsouzeného provedeno po uvážení, mělo dlouhodobý charakter, bylo vedeno snahou opatřit zřejmý prospěch třetí osobě a především směřovalo k ovlivnění rozhodování příslušného státního zástupce, přesto bylo kárné opatření mírnější než to, které je navrhováno.

[15] Kárně obviněná uvedla, že upřímně lituje svého jednání, uvědomuje si jeho nesprávnost a z celé situace si bere poučení. Ačkoli je přesvědčena, že její pochybení nedosahuje intenzity

pokračování

kárného provinění, provedla hlubokou sebereflexi. Po celou dobu své profesní praxe se snažila vykonávat svou funkci maximálně svědomitě, v souladu s právními předpisy, zásadami etického kodexu a profesní ctí. I z uvedeného důvodu ji velmi mrzí, že k danému jednání vůbec došlo a již samotné projednávání záležitosti v rámci kárného řízení velmi tíží ji samotnou i její rodinu. Proto kárně obviněná slibuje, že se napříště jakémukoli jednání, které by mohlo vést k ohrožení důvěry v nestranný výkon funkce z její strany, dokáže vyvarovat.

[16] Závěrem kárně obviněná navrhl, aby kárný soud o kárném návrhu rozhodl tak, že se kárného obvinění zprošťuje, neboť kárným návrhem popsáný skutek se zčásti nestal a ve zbývající části není kárným proviněním. V případě, že by kárný soud dospěl k závěru, že se kárně obviněná dopustila kárného provinění, navrhl, aby soud upustil od uložení kárného opatření nebo v případě závěru o nezbytnosti kárného postihu jí uložil důtku.

III. Dokazování

[17] Při ústním jednání provedl soud dokazování výslechem kárně obviněné, výslechem svědků a čtením listin.

[18] Ve spisu ObsSZ pro Prahu 5 sp. zn. 0 SPR 264/2019 je založen úřední záznam ze dne 27. 10. 2019 sepsaný L. H. V něm je uvedeno, že jí 26. 10. 2019 ve 22:50 telefonovala z telefonního čísla X státní zástupkyně ObsSZ pro Prahu 5, která se zřejmě jmenovala Rybová. Začala mluvit o jednom ze zadržených, které měla ve službě. L. H. si nejprve myslela, že volá pracovně. Poté však již bylo zřejmé, že tomu tak není. Volající uvedla, že se jedná o jejího příbuzného, a že si nemyslí, že by měl být zadržen. Mluvila o tom, že s dotyčným je její dcera těhotná a je v X měsíci těhotenství, a že mají ještě starší dítě, které je teď nemocné, a že by potřebovali mít tátu doma, že to mají těžké. L. H. jí ze spisu nic neřekla a poté, co zjistila, že volá v osobní věci, jí řekla, že přeci musí chápat, že to takto nejde. Pak se rozloučily. Přílohou úředního záznamu je fotografie služebního telefonu, kde je vidět na výpisu hovorů, že 26. 10. ve 22:50 na něj bylo voláno z telefonního čísla Y. Úřední záznam téměř totožného znění se nalézá na č. 1. 6 spisu ObsSZ pro Prahu 6 pro zkrácené trestní řízení sp. zn. 1 ZK 146/2019. Liší se v tom, že je sepsán rukou a obsahově se liší jen v tom, že není výslovně uvedeno jméno volající, ale je v něm uvedeno, že se volající představila, ale jménem si L. H. nebyla jistá.

[19] Dále se ve spisu ObsSZ pro Prahu 5 sp. zn. 0 SPR 264/2019 nachází záznam o podaném vysvětlení ze dne 30. 12. 2019. V něm L. H. hovor popsala ještě podrobněji. Nad rámec již dříve uvedeného konstatovala, že podle volající by zeť neměl být zadržen, neboť v minulosti sice něco měl, ale nic hrozného. Volající byla příjemná a sdělovala, že si myslela, že když jsou kolegyně, tak ... Telefonát vnímala jako snahu o své ovlivnění.

[20] Při výslechu před kárným soudem L. H. popsala telefonát obdobně jako ve shora uvedených dokumentech. Dále uvedla, že když telefon přijímala, tak byla rozespálá. Uskutečnění hovoru nahlásila, protože měla obavu, že by mohla být odposlouchávaná, a měla by z toho potom problémy. Kárně obviněná jí určitě přímo neřekla, že by měla zadrženého propustit. Měla nicméně z telefonátu tento pocit. Řekla, že se mají špatně, a že ho potřebují doma. O zadrženého měla lidskou starost. Svědkyni byl hovor krajně nepřijemný. Na všechny detaily si již nepamatovala a odkázala se na předchozí písemné záznamy. Ty učinila po dohodě s vedoucím státním zástupcem, který jí řekl, že by se to mělo řešit. Když jí byl předestřen záznam, ve kterém uvedla, jí kárně obviněná sdělila, že si myslí, že by zeť neměl být zadržený, tak uvedla, že každá z nich mohla chápat hovor odlišně. Svědkyně to však chápala tak, že kárně obviněná chce, aby byl zeť ze zadržení propuštěn. Za celou dobu, co je státní zástupkyně, se s obdobnou situací nesešla. Policisté jí předtím telefonicky řekli, že je ve zkušební době podmíněného odsouzení, přičemž spáchal obdobnou trestnou činnost. Pokud jde o situaci, že policisté sdělí třetí osobě

číslo na dosahového státního zástupce, tak by to dělat neměli, ale už se jí v minulosti stalo, že v případě mimořádné situace policisté číslo poskytl.

[21] Ve spisu ObsSZ pro Prahu 5 sp. zn. 0 SPR 264/2019 se dále nachází přípis obvodního státního zástupce pro Prahu 6 ze dne 8. 1. 2020, ve kterém sděluje, že věc podezřelého O. J., nar. X, byla řešena na ObsSZ pro Prahu 6 pod sp. zn. 1 ZK 146/2016 a dozor byl vykonáván nad Místním oddělením Policie ČR Řepy. Dále, pokud jde o získání čísla na dosahovou státní zástupkyni, se odkázal na úřední záznam inspektora Místního oddělení Policie ČR Řepy, který k přípisu přiložil.

[22] V přiloženém úředním záznamu ze dne 7. 1. 2020 zapsal prap. L. M., že dne 26. 10. 2019 okolo 22:30 bylo telefonicky hovořeno s manželkou podezřelého, T. J., za účelem vyrozumění o skutečnosti, že věc bude vedena ve zkráceném přípravném řízení se zadržením osoby na základě rozhodnutí dosahového státního zástupce. Paní J. se poté ptala, kdo je dosahovým státním zástupcem, jelikož je prý její matka také státní zástupkyně a chtěla by tak věc řešit skrze svou matku. Na to jí bylo odpovězeno, že policista není oprávněn sdělovat údaje o dosahovém státním zástupci. Dále se o věc nezajímala a více neuvedla.

[23] Ze spisu ObsSZ pro Prahu 6 pro zkrácené trestní řízení sp. zn. 1 ZK 146/2019 a trestního spisu č. KRPA-372465/TČ-2019-001118-ZPŘ dále vyplývají následující skutečnosti. Dne 26. 10. 2019 byl v prodejně Hornbach v Praze 6 – Řepy zadržen ve 20:10 policisty O. J. z důvodu podezření ze spáchání trestného činu X na této prodejně spočívajícího v odcizení aku šroubováku značky Makita v hodnotě 6 890 Kč. Podle úředního záznamu policie prap. V. M. vyrozuměl ve 22:05 dosahovou státní zástupkyni Mgr. H. o zadržení O. J., jeho pobytu a trestní minulosti. Dosahová státní zástupkyně na základě toho rozhodla o vedení celé věci ve zkráceném přípravném řízení se zadržením osoby. Výslech osoby zadržené byl proveden 27. 10. 2019 v 00:34. Následně byl O. J. umístěn do cely předběžného zadržení v Kongresové ulici. Z opisu z evidence rejstříku trestů O. J. vyplynulo, že Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl 12. 11. 2018 o podmíněném zastavení jeho trestního stíhání, které bylo vedeno pro podezření ze spáchání trestného činu X podle § X tr. zákoníku a X podle § X tr. zákoníku. V dozorovém spisu je pak úřední záznam L. H. z 27. 10. 2019. V něm uvedla, že jí 26. 10. 2019 policisté řekli nepřesnou informaci, neboť jí uvedli, že se O. J. činu dopustil v době jeho podmíněného odsouzení. Jak je však zřejmé z opisu rejstříku trestů, jednalo se o podmíněné zastavení trestního stíhání. Jakmile zjistila, že podezřelý nebyl v minulosti odsouzen, sama rozhodla o jeho propuštění ze zadržení. Příkaz k propuštění podezřelého ze zadržení byl odeslán policejnímu orgánu 27. 10. 2019 v 18:37. O. J. byl následně shledán vinným přečinem X podle § X tr. zákoníku trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 31. 10. 2019, sp. zn. 41 T 50/2019. Uvedené skutečnosti výslovně potvrdila L. H. i ve svém výslechu v řízení před soudem.

[24] Při svém výslechu v řízení před kárným soudem prap. L. M. uvedl obdobné informace, jako jsou uvedeny shora pod bodem [22]. V rámci něj dále upřesnil, že neměl v daný den dozorčí službu. Tu vykonával prap. V. M. S ohledem na to také právě prap. V. M. komunikoval s dosahovou státní zástupkyní a přednostně vyřizoval příchozí telefonáty. S manželkou svědek hovořil z toho důvodu, že to byl on, kdo s O. J. komunikoval, a měl tak bezprostřední informace. Nevyločil proto, že byly ohledně zadrženého uskutečněny i další telefonáty. Spíše se klonil k tomu, že tomu tak bylo. Před výslechem u NSS se o věci bavil s prap. V. M. Ten mu řekl, že si s ohledem na skoro roční odstup nepamatuje, jestli o věci s někým dalším hovořil nebo ne. V rámci telefonátu byla manželka zadrženého rozrušená a naléhala na sdělení, proč byl manžel zadržen. Když jí řekl, že je to na základě rozhodnutí dosahové státní zástupkyně o vedení zkráceného přípravného řízení se zadržením, tak chtěla znát její jméno. Odvolávala se i na to, že je její matka státní zástupkyně. K tomu jí řekl, že není povinností policistů sdělovat někomu, kdo je na druhé straně telefonu, kdo ze státního zastupitelství nařídil zkrácené přípravné řízení. Možná jí sdělil i kvalifikaci jednání manžela, i s ohledem na to, že uváděla, že má určité právní

pokračování

vzdělání. Jako policisté nemají konkrétní instrukce, zda mohou poskytovat číslo dosahové státní zástupkyně třetí osobě.

[25] V čestném prohlášení ze 4. 6. 2020 uvedla dcera kárně obviněné T. J., že se 26. 10. 2019 ve večerních hodinách její manžel O. J. nevracel z návštěvy matky. Zkoušela jej neúspěšně volat na mobilní telefon. Potom začala ve stresu obvolávat policejní stanice. Na základě jejího předchozího telefonátu se jí ozvali policisté z Prahy 6, od nichž zjistila, že manžel byl zadržen kvůli X v prodejně Hornbach. O důvodech zadržení a dalším nakládání s manželem se jí nepodařilo od policistů nic bližšího zjistit. Proto již značně rozrušená telefonovala své matce a prosila ji, zda by mohla o manželovi zjistit bližší informace. Ta přislíbila, že se o to pokusí. Tento den byl jejich šestiletý syn nemocný a během odpoledne u něj došlo ke zhoršení stavu a zvýšení horečky, a proto pravděpodobně působila značně rozrušeně. Byla v té době v X měsíci X těhotenství. Později večer jí matka telefonicky kontaktovala a sdělila jí, že se potvrdilo, že byl manžel skutečně zadržen, ale nic bližšího se jí nepodařilo zjistit. Následující den byl manžel ze zadržení propuštěn.

[26] Při svém výslechu před kárným soudem uvedla svědkyně T. J. obdobné skutečnosti, jako v dříve učiněném čestném prohlášení. Taktéž potvrdila údaje o jejím zdravotním stavu, které vyplývají z dále uvedených lékařských zpráv. Dále upřesnila, že policistů se pořád ptala, proč je manžel zadržen. Řekli jí, že je zadržen z důvodu X v Hornbachu. Nechápala to už jenom proto, že věděla, že je pouze ve lhůtě podmínečného zastavení. Sdělila jim, že studovala právnickou fakultu. Nepamatuje si ji, jestli jim sdělila, že je matka státní zástupkyně. Je možné, že žádala o kontakt na dosahovou státní zástupkyni. I v telefonu byla značně rozrušená, takže jí i po telefonu uklidňovali. Víc už jí ale neřekli, takže byla naprosto zoufalá a volala matce, zda by nemohla zjistit, proč je manžel zadržen a zadržen zůstává. Informace, které matce dala, ale byly možná zmatené. Byla velmi rozrušená a měla strach z předčasného porodu. Matka jí následně volala zpět, že mluvila s místním oddělením Řepy a s dozorovou státní zástupkyní, ale že se jí bohužel nepodařilo absolutně nic zjistit. Druhý den zvolila manželovi obhájce, který také důvodu zadržení nerozuměl. Manžel byl následně okolo šesté hodiny večerní propuštěn.

[27] V čestném prohlášení ze 4. 6. 2020 uvedl manžel kárně obviněné JUDr. V. R., že 26. 10. 2019 uskutečnila manželka přibližně ve 22:50 v návaznosti na předchozí telefonický kontakt s dcerou T. J. a jemu blíže neznámým policejním orgánem ze svého soukromého čísla telefonát s jemu blíže neznámou státní zástupkyní. Hovoru byl osobně přítomen a slyšel, co říkala manželka. V úvodu telefonátu sdělila, že se telefonát týká zetě O. J., který měl být zadržen, a zdůvodnila, proč volá ve večerních hodinách, a to strachem o dceru, která v X těhotenství doma pečuje o nemocné dítě. Následně se dotazovala, čeho se zeť dopustil, a proč je zadržen. Podle jeho vnímání nebyly tyto informace manželce poskytnuty a krátce na to byl telefonát oboustranně ukončen. Telefonát byl veden ve zdvořilostní rovině a netrval déle než 2 minuty.

[28] Ve svém výslechu před kárným soudem uvedl svědek V. R. obdobné skutečnosti, jako v dříve učiněném čestném prohlášení. Upřesnil, že sám situaci nijak nekomentoval. Manželka mu sdělila obsah telefonátu s dcerou, ale o věci se s ním nijak neradila.

[29] Kárná navrhovatelka k dotazu soudu sdělila, že pokud jde o její zkušenost s poskytováním čísla na dosahovou státní zástupkyni policisty, tak jako vedoucí státní zástupkyně za svou praxi na ObsZ pro Prahu 5 od roku 2006 třikrát řešila neoprávněné poskytnutí dosahového služebního telefonu policistou další osobě. Policisté jsou poučovani o tom, že dosahový služební telefon slouží pouze pro orgány činné v trestním řízení. Toto telefonní číslo není poskytováno ani advokátům či poškozeným, ale pouze Policii ČR a soudům.

[30] Z předložených SMS zpráv vyplývá, že otec O. J. omlouval 24. 10. 2019 ve 20:14 syna z mateřské školy z důvodu zvýšené teploty na pátek 25. 10. 2019 a následně 30. 10. 2019 je prostřednictvím SMS sdělováno, že rodiče omlouvají syna na dny 31. 10. a 1. 11. z důvodu doléčení. Svědkyně T. J. při svém výslechu upřesnila, že syn byl nemocný po celou dobu, přičemž část doby nemoci připadala na víkend, státní svátek a prázdniny. Proto se další omluva vztahovala až na období, kdy byla školka opět v provozu.

[31] Z posudku o invaliditě Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 4. 5. 2018, čj. LPS/2018/223-P5_CSSZ, vyplývá, že T. J. je X, přičemž trpí X a je prováděna její X. Dále trpí X a v roce 2002 došlo ke X. Obdobné závěry plynou z ambulantní lékařské zprávy z 24. 7. 2019 z Institutu klinické a experimentální medicíny. Ze zprávy Revmatologického ústavu z 9. 7. 2019 vyplývá, že v dané době byla T. J. podruhé těhotná v 10. týdnu gravidity. Udává zlepšení svého zdravotního stavu. Jako závěr je uváděný X s aktuálně výrazným zlepšením v důsledku X.

[32] Z osobního spisu kárně obviněné vyplývá, že působila v rámci prokuratury od roku 1985 jako právní čekatelka prokuratury, přičemž byla přidělena k obvodní prokuratuře pro Prahu 5. V roce 1987 složila závěrečnou zkoušku a od 1. 4. 1987 byla ustanovena do funkce prokurátorky obvodní prokuratury pro Prahu 5. Dne 10. 5. 1994 byla jmenována státní zástupkyně a přidělena k ObsZ pro Prahu 5. Od 1. 4. 2009 do 30. 6. 2009 byla dočasně přidělena k Městskému státnímu zastupitelství v Praze. Tato stáž byla hodnocena velmi kladně. Podle hodnocení si rychle osvojila specifika práce státního zástupce oddělení dohledu a přezkumného řízení.

[33] Dne 1. 2. 2016 provedl náměstek obvodní státní zástupkyně Mgr. M. Č. hodnocení kárně obviněné. Podle něj byla hodnocena celkovým stupněm velmi dobrá (2) s tím, že úspěšně zvládá obsáhlou agendu, přičemž je nutné se více zaměřit na odůvodnění meritorních rozhodnutí a bude kladen větší důraz na vzdělávání formou účasti na přednáškách a seminářích k prohloubení odbornosti. V dílčích kritériích hodnocení byla hodnocena jako výborná (1) v komunikačních a lingvistických znalostech a spolupráci s jinými subjekty (kladně hodnocena zejména kolegiálnost). V ostatních částech byla hodnocena jako velmi dobrá (2). Bylo uvedeno, že kvalita zpracovávaných věcí je průměrná, odůvodnění obnáší především výpisy skutkových zjištění, jejich hodnocení bývá stručné. Znalost právních předpisů a judikatury je dobrá, ale někdy chybí podrobné právní hodnocení. Školení se neúčastní. S tímto hodnocením kárně obviněná souhlasila.

[34] Na základě výzvy kárného soudu zpracovala kárná navrhovatelka aktuální hodnocení kárně obviněné za období od 1. 2. 2016 do 31. 3. 2020. K němu NSS uvádí, že původní hodnocení bylo hodnoceno známkováním (na stupnici 1 až 5), nové hodnocení je provedeno metodou bodovací v rozsahu 1 – 6 bodů, kdy vyšší počet bodů znamená lepší hodnocení. Celkové hodnocení bylo dostatečné (2,81). Nejhuře byly hodnoceny 1 bodem širší pracovní aktivity, kde nebyla zjištěna žádná aktivita. Po 2 bodech byl hodnocen osobní rozvoj (minimální účast na školeních), tak i kvalita a produktivita práce, u které je uvedeno, že se přizpůsobení novým požadavkům jeví jako těžkopádné a je lépe zvládána stereotypní práce. Kvantitativně zvládá velké množství práce, což je dáno tím, že jde o věci právně i důkazně jednoduché. Jako dostatečné (3 body) jsou hodnoceny její vlastní manažerské schopnosti, odborné znalosti a dovednosti, lingvistické znalosti, mezilidské dovednosti, intelektuální schopnosti a zaujetí pro práci. K těmto závěrům je mj. uvedeno, že kvalita zpracovávaných věcí je průměrná, odůvodnění obnáší především velmi stručné výpisy důkazních zjištění, jejich hodnocení bývá stručné a obecné. Znalost právních předpisů a judikatury je na přiměřené úrovni. U rozhodnutí chybí podrobné hodnocení právního stavu, popřípadě užitá judikatura. Kárně obviněná nepracuje na počítači. Odpovědně plní úkoly bez zásadního zaujetí či novátorského a aktivního přístupu. Stupněm dobré (4 body) jsou hodnoceny komunikační dovednosti a spolupráce s jinými subjekty. Její chování je hodnoceno jako korektní. Nemá problém spolupracovat s dalšími subjekty.

pokračování

[35] K hodnocení z března 2020 se obsáhle vyjádřila kárně obviněná. Uvedla, že na rozdíl od předchozího hodnocení, které bylo zpracováno náměstkem obvodní státní zástupkyně, toto zpracovala kárná navrhovatelka, navíc až po podání kárného návrhu. Již tato skutečnost sama o sobě může vést k subjektivnímu ovlivnění hodnocení na straně kárné navrhovatelky a zkreslení jí posuzovaných skutečností. To podle kárně obviněné i z hodnocení vyplývá. Kárná navrhovatelka v rámci hodnocení zjevně zdůrazňuje údajné negativní stránky pracovního výkonu kárně obviněné, pozitivní stránky naopak relativizuje či zcela pomíjí. V některých kategoriích hodnocení kárná navrhovatelka uvádí a hodnotí složky pracovního výkonu kárně obviněné, které v dané kategorii zcela zjevně být hodnoceny nemají a nijak s ní nesouvisí, avšak právě na základě těchto složek pravděpodobně přistupuje k účelovému zhoršení známek kárně obviněné. Bez dalšího odůvodnění uděluje kárně obviněné nízké známky i v případech, kdy v rámci hodnocené kategorie neuvádí žádné negativní stránky pracovního výkonu kárně obviněné. Z některých závěrů kárné navrhovatelky nelze jakkoli seznat, v čem je spatřován nedostatek pracovního výkonu kárně obviněné. Některá tvrzení kárné navrhovatelky jsou i nepravdivá. Závěry hodnocení jsou v podstatném rozporu s dřívějším pracovním hodnocením z roku 2016. Následně se velmi podrobně věnuje rozebrání jednotlivých bodů hodnocení. Mj. uvádí, že není pravda, že by zpracovávala pouze věci jednoduché. Zpracovává nejen nadstandardní počet věcí (kdy v rámci ObsZ pro Prahu 5 je mezi státními zástupci zpracovávajícími nejvíce věcí ročně), ale i věci právně složité a rozsáhlé, a to mj. v rámci specializace „domácí násilí“, která je obsahově a skutkově zpravidla složitější oproti generální agendě. To dokládá i několika věcmi z posledního období, u kterých byl spisový materiál v řádu stovek stran. Výstupy kárně obviněné nejsou příslušnými orgány vráceny ani shledávány nedostatečnými. Kárná navrhovatelka v minulosti ani formálně ani neformálně tvrzenou nižší úroveň odůvodnění výstupů s kárně obviněnou neřešila. Není pravda, že by nepracovala na počítači, což vyplývá i z předchozího hodnocení, ve kterém bylo uvedeno, že práce na PC je samostatná s ovládnutím všech programů a aplikací. Pouze některá rozhodnutí diktuje administrativní pracovníci, což je však standardní postup užívaný i na Městském státním zastupitelství v Praze. Je přesvědčena, že její vztahy v rámci ObsZ pro Prahu 5 i mimo něj jsou nadstandardní a snaží se chovat velmi kolegiálně i pokud jde o výměny služeb či účasti na soudních jednáních. Nesouhlasí ani s tím, že by měla minimální účast na školeních. Kárně obviněná dosud nebyla žádným způsobem seznámena se závěry pracovního hodnocení a nebyl uskutečněn žádný hodnotící pohovor, v rámci kterého by byly kárně obviněné blíže vysvětleny tvrzené nedostatky. Kárně obviněná proto závěrem uvedla, že závěry pracovního hodnocení považuje za neobjektivní a neodůvodněné. Má za to, že svou funkci vykonává řádně, bez komplikací a plnění svých povinností věnuje nemalé úsilí. Samozřejmě si uvědomuje i oblasti, ve kterých u ní existuje prostor pro zlepšení (tyto byly naznačeny i v rámci předchozího hodnocení z roku 2016) nicméně v těchto stránkách se snaží zlepšovat a nemá za to, že by u ní došlo ke zhoršení výkonu funkce, a to tak zásadním způsobem, jak tvrdí kárná navrhovatelka v rámci jí zpracovaného pracovního hodnocení. Kárně obviněná je schopna plnit své povinnosti řádně a v dostatečné kvalitě, jak vyplynulo z předchozích pracovních hodnocení.

IV. Skutkové a právní závěry soudu

[36] Pokud jde o skutkové závěry, pak Nejvyšší správní soud vzal provedenými důkazy za prokázaný skutek z větší části tak, jak byl uveden v kárném návrhu. Ostatně i kárně obviněná souhlasila s tím, že 26. 10. 2019 v době okolo 22:50 hod zavolala L. H., která měla nařízenou pracovní pohotovost jako tzv. dosahová státní zástupkyně ObsZ pro Prahu 6. Mezi účastníky byl předmětem sporu zejména přesný obsah tohoto telefonátu a částečně i to, jak kárně obviněná získala telefonní číslo na dosahovou státní zástupkyni.

[37] Pokud jde o získání telefonního čísla, pak soud vyšel z tvrzení kárně obviněné, že ho získala od policistů místního oddělení Řepy. Při podání kárného obvinění se zdálo, že tomu tak nebylo. Prap. L. M. v jím sepsaném úředním záznamu totiž uvedl, že T. J. číslo neposkytl a o

jiném telefonátu se nezmiňoval. Provedeným dokazováním se však zjistilo, že není nijak vyloučena verze kárně obviněné. To, že ona sama telefonovala po telefonátu s dcerou na místní oddělení, potvrdil ve svědecké výpovědi její manžel. Jeho výpovědi neměl soud důvod nedůvěřovat jen proto, že přítomnost manžela při hovorech uvedla kárně obviněná až v průběhu kárného řízení. Dříve nebyla na přítomnost kohokoliv jiného tázána a nemusela této skutečnosti přikládat zásadní pozornost, aby jí uváděla spontánně sama. Ze spisu ObsSZ pro Prahu 6 pro zkrácené trestní řízení sp. zn. 1 ZK 146/2019, trestního spisu č. KRPA-372465/TČ-2019-001118-ZPŘ a z výpovědi prap. L. M. pak vyplynulo, že policistou konajícím dozorcí službu nebyl on, ale prap. V. M., který právě z důvodu výkonu dozorcí služby též primárně přijímal telefony. Pokud tedy kárně obviněná volala až po telefonátu mezi dcerou a prap. L. M., je pravděpodobné, že se dovolala právě prap. V. M. Jeho výslech však soud shledal již jako nadbytečný. Lze pochybovat o tom, zda by si na hovor s odstupem času pamatoval, když nijak bezprostředně po jeho případném provedení, na něj nebyl dotazován, ale věc byla místo toho řešena s prap. L. M. To potvrdil i prap. L. M., když mu řekl, že si na hovory již s ohledem na časový odstup nepamtuje. Naopak svědek L. M. uvedl, že je pravděpodobné, že se uskutečnily v dané věci i další hovory. Z výpovědi L. H. i z vyjádření kárné navrhovatelky pak vyplynulo, že ačkoliv rozhodně není obvyklé, že by policisté poskytli třetí osobě číslo na dosahovou státní zástupkyni, v minulosti se to vy výjimečných případech stalo. Soud proto považoval za možné, že takto si situaci policisté vyhodnotili i v této věci. Je zjevné, že již předchozí rozhovor s dcerou kárně obviněné byl částečně mimořádný, neboť T. J. i prap. L. M. při svém výslechu potvrdili, že T. J. byla značně rozrušená a musela být po telefonu uklidňována, o čemž zřejmě informoval i dozorcího. Pokud následně volala kárně obviněná, která uvedla, že se zřejmě představila i vůči policistům jako státní zástupkyně, mohl to službu konající policista vnímat jako mimořádnou okolnost, která jej vedla k poskytnutí čísla na dosahovou státní zástupkyni. Dokazování této skutečnosti navíc nebylo pro věc stěžejní. Vliv by mohlo mít pouze zjištění, že kárně obviněná získala telefonní číslo jinak, než jak uváděla, což by mohlo znevěrohodnit i další části její výpovědi. Soud však vyšel s ohledem na shora uvedené z toho, že kárně obviněná získala telefonní číslo tak, jak sama uvedla, tedy od policejního orgánu. Upravil tedy vymezení skutku oproti návrhu tak, že vypustil část, ve které bylo uváděno, že si kárně obviněná opatřila telefonní číslo nezjištěným způsobem.

[38] Pokud jde o obsah telefonického hovoru, pak mezi účastníky nebylo sporu a potvrzovaly to i další důkazy, že se kárně obviněná představila jako státní zástupkyně ObsSZ pro Prahu 6 a popisovala rodinnou situaci své dcery, včetně jejího X těhotenství a onemocnění staršího dítěte, a to, že by potřebovali mít tátu doma (kárně obviněná sama uváděla, že jí dcera výslovně žádala, aby zjistila, zda bude propuštěn, aby jí mohl pomoci s péčí o dítě). Sporné bylo to, zda zároveň výslovně žádala L. H. o to, aby byl zeť propuštěn ze zadržení. S ohledem na respektování presumpce nevinny vyšel kárný senát z verze ve prospěch kárně obviněné. Ona sama konzistentně uváděla, že žádnou takovou prosbu neučinila a pouze chtěla zjistit důvody zadržení O. J. L. H. sice původně uváděla, že jí kárně obviněná říkala, že by zeť podle jejího názoru neměl být zadržen, nicméně při svém výslechu uvedla, že je možné, že jí to tak pouze vyplynulo z kontextu, ale že přímý požadavek takto zaznít nemusel. Lze poukázat i na to, že nebylo nijak zpochybněno, že hovor trval jen relativně velmi krátkou dobu a L. H. byla dle svých slov již rozespálá, neboť hovor se uskutečnil až v relativně pozdější noční hodině, takže jí i nějakou chvíli trvalo, než vůbec pochopila, o co se jedná. Je také zřejmé, že kárně obviněná byla v danou chvíli značně rozrušená, což mohlo ovlivnit to, jak hovor probíhal a jak jej vnímala L. H. Soud proto do popisu skutku nezařadil část, která uváděla, že by zeť neměl zadržen a s tím související části hovoru, neboť nebylo jednoznačně prokázáno, že by uvedené kárně obviněná uvedla.

[39] Soud měl ostatními důkazy za prokázané další skutečnosti, zejména to, že dcera kárně obviněné byla v pokročilém stádiu X těhotenství a její starší dítě bylo v danou dobu nemocné. Aniž by se soud pouštěl do hodnocení, nakolik objektivně vznik stresové situace mohl vést k případnému předčasnému porodu nebo k jiné zdravotní komplikaci u dcery kárně obviněné,

pokračování

k čemuž by potřeboval provádět znalecké dokazování, je zřejmé, že minimálně takto to mohla subjektivně vnímat kárně obviněná. Neměl proto důvod nevěřit jí, že jednala ve snaze dceři pomoci, přičemž mohla být značně ovlivněna obavou o její zdraví, případně i o zdraví nenarozeného dítěte.

[40] Podle § 2 odst. 2 zákona o státním zastupitelství *státní zastupitelství při výkonu své působnosti dbá, aby každý jeho postup byl v souladu se zákonem, rychlý, odborný a účinný; svoji působnost vykonává nestranně, respektuje a chrání přitom lidskou důstojnost, rovnost všech před zákonem a dbá na ochranu základních lidských práv a svobod.* Podle § 24 odst. 1 téhož zákona mj. je pak státní zástupce *při výkonu své funkce povinen odpovědně plnit své úkoly a respektovat přitom zásady, které zákon pro činnost státního zastupitelství stanoví.*

[41] Podle § 24 odst. 2 zákona o státním zastupitelství mj. platí, že *státní zástupce je při výkonu své funkce, ve svém osobním životě i při výkonu svých politických práv povinen vstříbat se všeho, co by mohlo ... obrozit důvěru v nestranný a odborný výkon působnosti státního zastupitelství nebo státního zástupce.* Podle písm. c) daného ustanovení pak *státní zástupce zejména nesmí umožnit, aby funkce státního zástupce byla zneužita k prosazování soukromých zájmů.* Podle § 28 zákona o státním zastupitelství platí, že *kárným proviněním je zaviněné porušení povinností státního zástupce, zaviněné chování nebo jednání státního zástupce, jímž obrozuje důvěru v činnost státního zastupitelství nebo v odbornost jeho postupu anebo snižuje vážnost a důstojnost funkce státního zástupce.*

[42] NSS se k nestrannosti státního zástupce vyjádřil v rozhodnutí ze dne 21. 6. 2012, čj. 12 Ksz 5/2012 - 125, ve věci Petra Coufala, následovně: *„Nestrannost státního zástupce je zdůrazněna jak v rovině jeho osobních povinností, tak v rovině základní zásady ovládající činnost státního zastupitelství. Nestrannost státního zástupce nutno nablížet jako neodmyslitelný atribut, jako hodnotu, jež prospívá všem, neboť je zárukou rovnosti a právní jistoty demokratické společnosti. Princip nestranného rozhodování je zásadním principem fungování státního zastupitelství; je zákonnou, resp. ústavní, jakož i morální povinností státních zástupců tento princip ctít.“* Ačkoliv tyto závěry byly vysloveny v souvislosti s rozhodovací činností státního zástupce, lze je obdobně vztáhnout i na situaci pokud státní zástupce ve svém soukromém zájmu působí na jiného státního zástupce v úmyslu ovlivnit jeho rozhodování.

[43] Pokud jde o poukaz obhajoby na to, že závadné jednání kárně obviněné nemohlo ohrozit důvěru v činnost státního zastupitelství, protože nepůsobilo mimo soustavu orgánů činných v trestním řízení a v zásadě ani mimo soustavu státního zastupitelství, lze odkázat na závěry uvedené v rozhodnutí NSS ze dne 5. 3. 2013, čj. 12 Ksz 14/2012 - 78, ve věci Karla Studeného: *„Na tom nic nemění obhajoba kárně obviněného, že rozhovor mezi kárně obviněným a Mgr. H. byl veden mezi dvěma státními zástupci uvnitř státního zastupitelství a nemohla tak být ohrožena důvěryhodnost státního zastupitelství před veřejností. Nelze se domnívat, že to, co se odehraje v kancelářích státního zastupitelství, za nimi zůstane skryto navždy a veřejnost se o těchto dějích nedozví.“* Na těchto závěrech kárný soud setrvává. Případné ovlivňování jiného státního zástupce se z povahy věci bude dít zpravidla tak, aby o něm nikdo jiný nevěděl. Pokud je však tato skutečnost později zjištěna dalšími osobami, je způsobilá ovlivnit důvěru široké veřejnosti v nestrannost státního zastupitelství zcela zásadním způsobem. Naplnění znaku ohrožení důvěry státního zastupitelství je tak třeba mít za naplněné tehdy, pokud jde o jednání, které tuto důvěru ohrožuje v případě, kdy se o něm veřejnost dozví. Jinými slovy, jen takové jednání nebude ohrožovat důvěru v činnost státního zastupitelství, které tak bude vnímáno i v případě, že vejde ve známost.

[44] Zásadní otázkou je, zda je možné považovat telefonát uskutečněný kárně obviněnou za prosazování jejích soukromých zájmů, které je způsobilé ohrozit důvěru v nestranný výkon působnosti státního zastupitelství, pokud nebylo prokázáno, že by výslovně požadovala propuštění svého zetě O. J. ze zadržení. Kárný soud dospěl k závěru, že i pokud takový

požadavek nezazněl přímo, musela si být kárně obviněná vědoma, že její telefonát takto může být velmi pravděpodobně vnímán dosahovou státní zástupkyní. To vyplývá z toho, že jí bylo voláno v pozdní noční hodinu, byla jí relativně dosti podrobně vylíčena složitá rodinná situace zadržného, včetně informace o X těhotenství dcery a onemocnění dítěte, kárně obviněná se výslovně představila jako státní zástupkyně a uvedla, že jde o jejího zetě. Již z těchto okolností muselo být dosahové státní zástupkyni zřejmé, že pro kárně obviněnou jde o osobně velmi důležitou záležitost. Objektivně nahlíženo lze poskytnutí všech těchto informací i způsob jejich sdělení těžko vnímat jinak, než jako „mezi řádky“ sdělenou žádost o přednostní zabývání se věcí a pokud možno o propuštění zadržného. Ostatně informaci, že by potřebovali mít tátu doma, lze jen těžko vyložit jinak, než jako nepřímou vyslovené přání kárně obviněné, aby byl zeť propuštěn. L. H. se ostatně opakovaně jasně vyslovila tak, že to jako snahu o své ovlivnění celkem jasně vnímala.

[45] To, že takto může být její telefonát pochopen, si musela být vědoma i kárně obviněná. Případně získaná informace o přesném důvodu zadržení mohla dceři pomoci v jejím stavu jen minimálně. Dcera již v rozhodnou dobu věděla, že je její manžel zadržen, kde se nachází a minimálně rámcově věděla i to, čeho se dopustil. I pokud by získala přesnější informace o důvodu zadržení, těžko by s nimi sama mohla cokoliv dalšího dělat, kromě toho, že by je předala advokátovi, který by se ujal obhajoby manžela. Nicméně pak bylo samozřejmě jednodušší zvolit manželovi obhájce i bez zjišťování dalších informací, neboť obhájce by musel být umožněn kontakt se zadržným, měl by přístup do spisu a mohl by zjistit i další okolnosti zadržení sám. Objektivně nazíráno tedy těžko mohlo samotné získání podrobnějších informací k čemukoliv vést, naopak uskutečnění telefonátu lze obtížně vnímat jinak, než jako o snahu pokusit se alespoň nepřímou ve věci intervenovat ve prospěch zetě.

[46] Za zneužití funkce za účelem prosazování soukromého zájmu je tak třeba považovat i takové jednání státního zástupce vůči jinému státnímu zástupci, které objektivně nazíráno lze vysoce pravděpodobně vnímat jako snahu o ovlivnění jeho rozhodování, byť nebude takový požadavek vysloven přímo.

[47] Při vážení míry zavinění kárný soud přihlédl i k tomu, že judikatura kárných senátů vychází dlouhodobě z toho, že kárnou odpovědnost lze dovozovat pouze v závažných případech, v nichž nepostačuje uplatnění mechanismů dohledu a řízení v soustavě státního zastupitelství (viz například rozhodnutí NSS ze dne 16. 9. 2010, čj. 12 Ksz 3/2010-83, ve věci Libora Reřichy) a kárná odpovědnost má nastupovat jen v případech závažnějších porušení povinností státního zástupce. Jednání kárně obviněné této úrovně již dosáhlo. Jak již bylo uvedeno shora, kárně obviněná si musela být vědoma, že dosahovou státní zástupkyní může být její telefonát vnímán jako nepřímá snaha o ovlivnění jejího rozhodování a pro ten případ s tímto nepřímým ovlivněním musela být minimálně srozuměna. Jednala tedy minimálně v nepřímém úmyslu. Případnou snahu o ovlivnění jiného státního zástupce při jeho rozhodování ve prospěch soukromého zájmu je zároveň třeba považovat za typově závažné kárné provinění. Soud si je vědom mimořádných okolností, které kárně obviněnou k tomuto jednání vedly, nicméně ty zohlednil při rozhodování o kárném opatření.

V. Uložení kárného opatření

[48] Při úvaze o druhu a výměře kárného opatření kárný senát přihlédl k závažnosti kárného provinění a k osobě kárně obviněné.

[49] Pokud jde o závažnost kárného provinění, tak jak již bylo uvedeno shora, snahu o ovlivnění jiného státního zástupce při jeho rozhodování ve prospěch soukromého zájmu je třeba považovat za typově závažné kárné provinění. Na druhou stranu se jednalo pouze o jednorázový krátkodobý pokus, od kterého bylo upuštěno bezprostředně poté, kdy dosahová

pokračování

státní zástupkyně dala najevo, že jakékoliv své ovlivnění v dané věci nepřipustí. Zároveň jsou velmi významné i okolnosti, za kterých došlo ke spáchání kárného provinění. Kárně obviněná jednala v náhlém rozrušení v obavě o zdraví své dcery a jejího nenarozeného dítěte. Nejednalo se tedy o jakkoliv promyšlené jednání, ale naopak o spontánní jednání, jehož nesprávnost si kárně obviněná následně uvědomila a upřímně jej litovala. Je tak u ní zřejmá sebereflexe. Stejně tak pohnutky, které kárně obviněnou k jednání vedli, jsou do značné míry lidsky pochopitelné, byť jí nevyvíňují. Nelze také zcela odhlédnout od toho, že se jeví jako vysoce pravděpodobné, že nebyl důvod O. J. zadržovat poté, co byla zjištěna jeho totožnost a další údaje o jeho osobě, zejména ohledně jeho trestní minulosti. Tomu odpovídá i další postup L. H., která poté co zjistila, že O. J. nebyl v minulosti odsouzen, ale pouze došlo k podmíněnému zastavení jeho trestní stíhání, ihned vydala příkaz k jeho propuštění. Případná snaha o nepřímé ovlivnění tak nesměřovala k protizákonnému jednání.

[50] Dále kárný senát přihlédl k osobě kárně obviněného. Kárně obviněná je součástí státního zastupitelství, respektive dříve prokuratury již přibližně 35 let, přičemž v minulosti nebyla kárně postižena, ani vůči ní nebyly jiné závažnější výtky. V bodech [33] až [35] tohoto rozhodnutí byla podrobně rekapitulována dvě hodnocení kárně obviněné a její vyjádření k druhému z nich. Pro účely tohoto kárného řízení však bylo podstatné zjistit pouze to, zda lze výkon funkce kárně obviněné považovat za výjimečný, běžný nebo naopak podprůměrný. V zásadě pouze tyto polohy mají totiž vliv na úvahy o uložení kárného opatření. V tomto směru dospěl soud k závěru, že výkon funkce státní zástupkyně kárně obviněnou lze hodnotit jako průměrný, tedy nevybočující výrazně negativně ani pozitivně oproti jiným státním zástupcům. Hodnocení provedené v roce 2016 kárně obviněná nijak nespороvala, naopak se na něj odvolávala. Obsahově je však toto hodnocení v mnoha ohledech obdobné, jako hodnocení z letošního roku. Liší se spíše v bodovém/známkovém ohodnocení a celkovém vyznění než v hodnocení konkrétních kritérií. Jak již bylo uvedeno, po zhodnocení obou hodnocení dospěl soud k závěru, že kárně obviněná vykonává funkci státní zástupkyně v zásadě řádně a nijak výrazně nevybočuje z průměru.

[51] Pokud jde o druh kárného opatření, pak se soud neztotožnil s návrhem kárné navrhovatelky, která navrhovala uložení kárného opatření snížení platu a to dokonce v maximální možné výši. Kárný soud se v minulosti zabýval několika případy, kdy se státní zástupci nebo soudci pokusili využít své funkce k ovlivnění jiného státního zástupce či soudce. K uložení kárného opatření v podobě výraznějšího snížení platu přistoupil v situacích, kdy kárně obviněný jednal promyšleně a opakovaně či dlouhodobě (viz například již shora citované rozhodnutí ve věci Jana Karabce, ve kterém soud snížil plat o 20% na dobu 10 měsíců, rozhodnutí ze dne 19. 10. 2011, čj. 11 Kss 1/2011 - 131, ve věci Šárky Dvořákové, ve kterém soud snížil plat o 15% na dobu 6 měsíců, nebo rozhodnutí ze dne 10. 5. 2012, čj. 13 Kss 13/2011 - 169, ve věci Ondřeje Havlína, ve kterém soud snížil plat o 10% na 6 měsíců). Při zohlednění nepřímosti a jednorázovosti útoku, upuštění od naléhání po odmítnutí takové snahy a zejména při zohlednění stresové situace, ve které kárně obviněná jednala, by bylo takové opatření nepřiměřeně přísné. Naopak neshledal důvodným ani návrh kárně obviněné, že by od uložení kárného opatření bylo upuštěno, protože by projednání kárného provinění bylo postačující. Ačkoliv tuto možnost soud vážně zvažoval, nakonec dospěl k závěru, že typová nebezpečnost jejího jednání je již natolik vysoká, že by pouhé projednání nepostačovalo. Jako adekvátní proto shledal uložení důtky, které představuje spíše symbolické kárné opatření, mající však již vliv na možnost vyšší sazby snížení platu v případě spáchání jiného kárného provinění v době před zahlazením tohoto kárného postihu [§ 30 odst. 1 písm. b) zákona o státním zastupitelství]. Toto opatření ostatně odpovídá opatření uloženému v určitých ohledech obdobné věci řešené ve shora citovaném rozhodnutí ve věci Karla Studeného. V dané věci se jednalo o snahu neoprávněně získat informace o mediálně sledovaném probíhajícím trestním řízení. I v dané věci se pokusil kárně obviněný o neoprávněné získání informací pouze jednorázově a na státního

zástupce, od kterého se snažil informace získat, nenaléhal. Snaha o pouhé získání neoprávněné získání informací je sice typově méně závažné kárné provinění, na druhou stranu se jednalo o jednání, které bylo zjevně promyšlené a nikoliv vyvolané vnějšími závažnými okolnostmi.

V. Závěr

[52] S ohledem na všechno, co bylo uvedeno k jednání kárně obviněné státní zástupkyně, pro které bylo vedeno toto kárné řízení, Nejvyšší správní soud jako soud kárný podle § 19 odst. 1 zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů uznal kárně obviněnou vinnou kárným proviněním podle § 28 zákona o státním zastupitelství, jehož se dopustila skutkem popsány ve výroku I. tohoto rozhodnutí. Za toto kárné provinění jí uložil podle § 30 odst. 1 písm. a) zákona o státním zastupitelství kárné opatření důtku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** odvolání přípustné.

V Brně dne 18. listopadu 2020

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda kárného senátu
ve věcech státních zástupců